

LA MOMIETA
GAM (6a, 75m)
Primera:
J. Cerdà i J. Boladeras (febrer de 1960)
Material:
10 cintes exprés, algun micro i els tricams poden anar bé per acabar de reforçar.

Sense vies fàcils, exceptuant la històrica [via Normal](#), la Momieta amaga a la seva vessant est una de les més delicioses escalades de Sant Benet, la GAM. Ningú amb un mínim de sensibilitat i bon gust per l'escalada pot quedar indiferent després d'escalar els dos primers llargs d'aquesta petita joia mig oblidada. Pedra de toc per entendre la més autèntica finura montserratina, verticalitat i preses més aviat petites ens conviden a donar el millor de nosaltres mateixos, acariciant els petits còdols en una dansa d'equilibris capritxosos. Menció especial per l'exemplar restauració de la via, que ha sabut mantenir-ne l'essència intacta.

- Via: GAM de la Momieta
- Zona: Montserrat – Sant Benet
- Dificultat: 6a (MD+)
- Dificultat obligada: 6a
- Llargària: 75 metres
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Baix
- Equipament: Via equipada amb burins i parabolts
- Material: 10 cintes exprés, un tricam rosa o vermell per un forat on abans es falcava un pitó al final del primer llarg i alguna boga per merlets per al segon.
- Orientació: Est
- Valoració: ****

Aproximació:

Sortim del Monestir i enfilem el camí del Pas dels Francesos fins arribar al Pla de Santa Anna, aquí ens desviem a la dreta direcció al refugi de Sant Benet. Prenem el camí cap a l'est sortint del refugi i que passa per una mena de porta de pedra, al cap de poc el camí es bifurca i prenem el de la dreta (direcció Trinitat). Passem caminant pel costat dels desploms de La Trumfa i al cap d'uns metres prenem un corriol a mà esquerra que remunta fins la base de la Momieta, hem de dirigir-nos a la vessant est, a buscar una bloc evident on comença la via.

L1(6a)

La via s'inicia enfilant-nos sobre un bloc que ens mena directament al fil de l'aresta est. Els primers metres són força verticals i ens tocarà negociar amb petits còdols, regletes i algun forat; no obstant es troba molt ben protegit. Quan la verticalitat afluixa desapareixen les assegurances i és aleshores quan hem de marxar en diagonal cap a l'esquerra fins quedar situats sota un desplom, de nou ben protegit. El superem i flanquegem cap a l'esquerra fins a l'alçada d'un forat on abans es col·locava un pitó falcat i on nosaltres hi hem posat un Tricam rosa a caldo. Hem de tirar amunt directes a un evident còdol marró i d'allí a la balma on muntem la primera reunió. 20 metres i 9 assegurances.

L2(V+)

Sortim per la dreta de la balma i ataquem sense contemplacions la vertical placa que tenim davant. Progressem per terreny ben protegit i amb presa més generosa amb algun pas més fi, fins que la verticalitat afluixa; de nou desapareixen les assegurances. Hem de fer una bona diagonal cap a la dreta (trobarem un bon merlet per llaçar) fins un burí i de nou recte amunt. El terreny es va tornant més amable metre les expansions desapareixen definitivament, però no ens hem de preocupar doncs la roca cada cop és més agraïda en cantells. La reunió la fem en un còmode relleix. 35 metres i 8 expansions.

L3(III)

Iniciem el llarg flanquejant cap a l'esquerra fins que enllacem amb el diedre del darrer llarg de la via Normal. Ens restarà una senzilla grimpada fins al cim del monòlit. 20 metres i una assegurança.

Descens:

Amb doble corda de 60, per la vessant oest amb un ràpel en tenim prou. Del contrari un ràpel de 20 metres fins al coll amb la Mòmia i un altre de 30 fins al terra.

El que més m'ha agradat:

- El primer llarg és senzillament sublim, amb una de les millors plaques de la zona.
- Segona tirada més agraïda i divertida d'escalar.
- Restauració de la via exemplar.